

‘Hakkawee’

Lest zat ik wat te bladere in het boek fan Jaap Bakker uut Ouweskil, ‘Winkeltjes, kroegjes en dorpsgenoten’ en deer las ik het ferhaaltje over ‘Hakkawee’ Verstegen, die mit sien kettewage mit kruieniersware over Tessel fentte. Hee was gek op kienders en overal weer ie kwam zwermde ze dan ok om de wage. Toe ik dat las kwamme de herinneringen uut mien jeugd an De Hoore bee me bove. Hakkawee had maar een stikkewat klânte an De Hoore, maar hee kwam fooral butter hale bee De Onderneming foor een paar van sien klânte an De Burreg. Dat was ‘rauwemelkse butter’, dus fan on gepasteuriseerde melk (later was dut ferbode). Die butter was veul lekkerder as are, seide die mênse!

‘Hakkawee komt eran!’ Bee Sintenatus sag je ‘m ankomme. De wage vol gróóte geelrooie trommels “van Nelle voor koffie en thee”, een paar kissies, weerfan iên mit iezersbeslag en mit sink beklééd, dóóze en een mand. En op de bok zat Hakkawee mit een pet op en een gróóte snor. In mien herinnering lachte en song ie altoos: ‘Rol-dol-dol-dol-dol’ en hee zwaaide met de zwiep. De ket reageerde op de meneuvels die ie maakte met de zwiep, maar het béésie werd nooit sloge.

Bee de kaasfabriek stopte ie dus en dan mogge wee op de wagen klimme en op de busse en kissies sitte gaan. En singend en lachend ratelde we dan De Hoore deur. As er onderweg nag meer kienders mee wowe, dan stopte ie. As je te klein was om er zellef op te klimme, dan tilde ie je d’r op en rol-dol-dol-dol-dol, deer ging het weer, naar Klif, naar sien leste klânt Engeltje de Jager in het Jagershuus, weer ie ok een koopie ging doên. Na een tiedje werd de trugreis begonne.

Op het hoekie fan de Kerkstréet foor de winkel fan Jane moste we d’r af. We kregge allegaar een snoepie uut een kissie en dat rook zò lekker, as dat kissie opeging, as ik eran denk ruuk ik het nag!

Iên foor iên werd we fan de wage tild en iederiên kreeg een dikke soên! Ik weet nag dat ik er fan griêsde, want het rook zò fiês... meskien pruumde ie wel! Maar het was zo’n féést om op die vrolijke wage mee te reeë, die soên nam je op de kóóp toe!

Ik weet nag dat me zussie, een mooi kiend mit een bos brune krulle, op een keer thuuskwam mit een skrale en sere rooie wang. Hakkawee had ‘r stevig knuffeld mit sien ruuge snor!

Op een are keer tilde ie een kiend fan de wage mit een snotneus. Twie gróóte groêngele snottebelle uut sien neus. ‘Je heb zeker feugeltjes ete,’ sei Hakkawee, ‘de póótjes komme d’r nag uut!’ En hee lachte dat ie skaterde. Ik sien het nag foor me!

Deur de Weste reed ie weer naar de Burreg naar sien winkeltje in de Wéélderstréet. En alle kere as ie kwam was het weer féést. Heel wat ouwere Tesselaars zelle mit

een glimlach terugdenke an deuze kiendervriend, want hij fentte ok in Eierland, an De Wéél, De Kóóg, Oostrend en Ouweskil.

H.K.W. Verstegen, bijgenaamd Hakkawee, was een goehartige, vrolijke man. Hee maakte héél wat kienders bliêd en as ik eran terugdenk, realiseer ik me, dat er veul gelukkige óógeblikke zitte in geweune belevnisse fan een kiend. En as het goed is, gane die een héél leve mit je mee!

Gré Dros, Den Burg

Met oppa mee te fente, omstreeks 1941. Hakkawee Verstegen met kleindochter Elly op de Hoorderweg bij de Ouwe Kamp.

Hendrik Karel Willem Verstegen, geboren 22 januari 1875 in Anna Paulowna, overleden op 6 april 1945. Op de eerste dag van de Russenoorlog werd hij door een granaatscherf dodelijk in zijn hart getroffen.